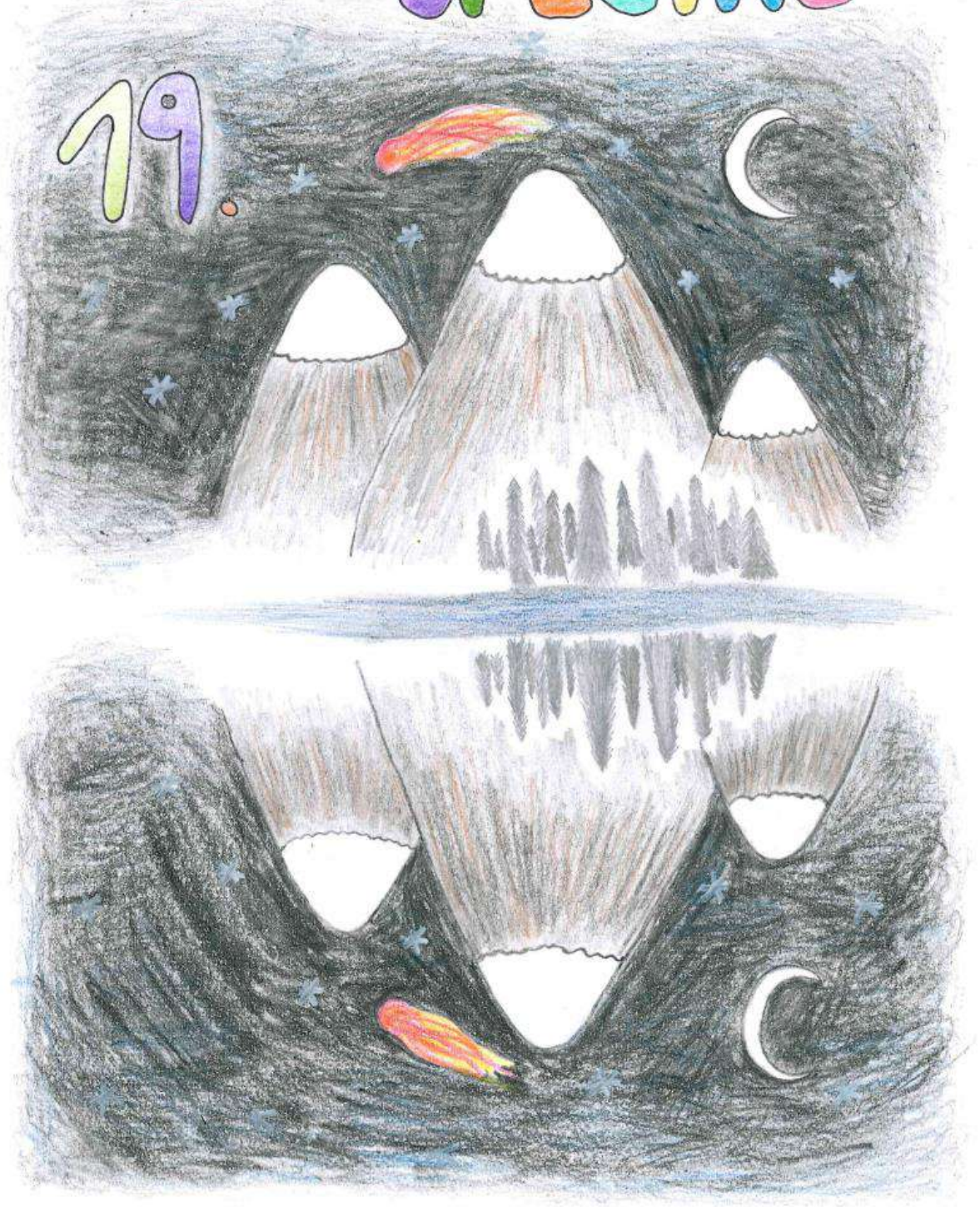

Sovi' SPECIALI

79.

Ahoj kamarádi!

Celá naše redakce vás srdečně vítá u časopisu Soví Speciál, který v naší škole vychází už po devatenácté! Ačkoliv náš tým není zrovna velký, i letos jsme se rozrostli o nového člena a já doufám, že se mu u nás bude líbit.

Jak už jistě víte, Vánoce se pomalu blíží, a ačkoliv bychom si měli užívat a lenořit, naše redakce opět pilně pracuje na nových článcích. V Sovím Speciálu rozhodně nepřehlédněte zajímavé tipy na výlety jak u nás, tak v zahraničí, knižní a filmový koutek, nesmí chybět ani odposlechnuto ve škole či krátký příběh. A pokud byste se chtěli trochu pobavit a namáhat mozkové závity, určitě se nezapomeňte podívat do zábavného koutku, kde vás mimo jiné čeká i krátký komiks!

Doufáme, že se vám i letošní vydání bude líbit, že se u něj pobavíte a snad i trochu nasmějete. Přejeme vám krásné Vánoce, hodně krásného času s rodinou a plno dárků. Budeme se na vás těšit v roce 2020 a u dalšího vydání Sovího Speciálu!

PS: Vánoční vydání má na svědomí Šimon Matěj Kůtek, Ondra Záruba a Matyáš Kohn ze 7. třídy, Sisi Myslíková, Ondra Veselka a Eliška Veselková z 8. třídy a samozřejmě paní učitelka A. Kuřeová, která nám s celým vydáním moc pomohla!

(EV)

Knižní a filmový koutek

Strážci příběhů *Mechthild Gläserová*

Mladá Amy utíká před minulostí a spolu se svou maminkou se dostane na ostrov svých předků. Záhy však zjišťuje, že její rod má dar, díky kterému může vstupovat do jakýchkoliv knih, setkávat se s hrdiny a měnit celý děj příběhu. Zprvu se to zdá jako báječná věc, která se znenadání změní na nebezpečnou akci - z literárních světů totiž tajemný zloděj krade nápady a příběhy tím ničí. Amy se rozhodne zjistit, kdo je zlodějem a chytit ho, jednoduchý úkol to ale rozhodně není. Podaří se jí zachránit literární svět? Nebo budou všechny příběhy zničeny?

Kniha se mi opravdu moc líbila, celou dobu byla zajímavá, takže jsem se nemohla odtrhnout. Propojení s jinými knižními postavami mě také opravdu zaujalo, celý příběh byl díky tomu zajímavější a poutavější. Strážce příběhů bych doporučovala spíše dívkám, přeci jen se tam objevuje trocha lásky - to však neznamená, že si knížku nemůžou přečíst i chlapi 😊

(EV)

Muži v černém: Globální hrozba

Muži a ženy v černém vždycky chránili Zemi před šmejdem z vesmíru. Ve svém novém dobrodružství čelí dosud největšímu globálnímu ohrožení: zákeřnému dvojímu agentovi v organizaci Mužů v černém. Udržovat známou formuli v povědomí ovšem nestačí, všechny filmové série musí procházet aktualizacemi a obměnami. Čtvrtí *Muži v černém* tak představují agenta „H“ a agentku „M“ v hereckém ztvárnění Chrise Hemswortha a Tessy Thompsonové. Duo se již setkalo ve filmech společnosti Marvel *Thor: Ragnarok* (2017) a *Avengers: Endgame* (2019).

Snahu přitáhnout k sérii mladší publikum nicméně komplikuje nezanedbatelná skutečnost, že film samotný působí zcela bezradně, ať už v kontextu předchozích dílů nebo žánrové polohy.

(MK)

John Wick 3

Hlavní postavu ztvárnil: Keanu Charles Reeve. Film určitě stojí za zhlédnutí. Je plný akce jako předešlé dva filmy. Podle mého je dobře napsaný scénář a je taky dobře zahráný. Jen mě zde mrzela ta scéna, když John přišel k Matičce Rusi (mafiánský klan) a žádal o propustku. Prostě to, že zde nebyla uvedena blíže. Určitě se jděte na tento film mrknout.

(ŠMK)

Tipy na výlety nejen v České republice, ale i v zahraničí

Kalvárie Tři kříže u Velkých Žernosek

Tři Kříže se nachází nedaleko od Litoměřic, mezi Velkými Žernoseky a Libochovany. Cesta na Tři Kříže trvá asi necelou jednu hodinku a je dlouhá asi 3 km od parkoviště u kostela svatého Mikuláše ve Velkých Žernosekách. Vede tam krásná cyklostezka společně s pěší zónou. Cesta se nachází podél Labe mezi stromy a různými keři. Na stezce také můžete vidět různé osobní výletní lodě. Především můžete vidět loď jménem Porta Bohemica (po výletu na Tři kříže náš časopis doporučuje krásnou plavbu touto lodí). Vylézt na Tři Kříže není tolik obtížné, ale nějakou tu fyzickou budete přece jen potřebovat.

Vánoční trhy Drážďany (Dresden Striezelmarkt)

Letos jsou už 582. drážďanské vánoční trhy. I letos se jako každý rok konají na náměstí Altmarkt ve středu města. Jsou zde různé obchůdky s mlsáním a s teplým i studeným pitím, obchůdky s různými vánočními dárky a dekoracemi. Uprostřed náměstí stojí ruské kolo a betlém s Ježíškem, Marií a Josefem. Je tu i vánoční osvětlená věž s andělíčky a vánočními postavami. Letos se vánoční trhy konají od 27. listopadu až do 24. prosince. Během tohoto termínu se tam konají i různá vystoupení. Tak nezapomeňte!

(OZ)

Školní výlet do Polska

Jeli jsme autobusem a cesta trvala celkem dlouho. První den jsme dorazili na exkurzi do Osvětimi. Měli jsme česky mluvící průvodkyni a bylo to tam hrozně zajímavé. Nesměli se fotit „selfička“, abychom neznevažovali toto místo. Celkově ta prohlídka trvala asi 3 hodiny a můžete tam také navštívit obchůdek se suvenýry, kde najdete třeba pohled nebo knihy v různých jazycích a překvapivě i v češtině. Druhý den jsme z hotelu ráno vyšli pěšky a navštívili Solné doly Wieliczka. V dolech jsme měli hrozně moc skvělou průvodkyni, která sice byla Polka, ale uměla plyně česky. Prohlídka dolů byla velmi zajímavá a poutavá. Prohlídka Solných dolů je na celé dopoledne a můžete si tam také zakoupit v obchůdku i sůl přímo z jejich dolů, kterou při prohlídce můžete dokonce i ochutnat.

(SM)

Odposlechnuto ve škole

I v tomto díle jsme se zaměřili na dění ve škole. Dnes to bude o cizincích, kteří nás navštívili na začátku letošního roku díky projektu Edison. Naši školu navštívilo pět studentů z různých zemí. Byli tady u nás celý jeden týden. Každý z nich měl připravenou prezentaci o své zemi, různé aktivity a hry.

Se studenty jsme provedli krátký rozhovor, který jsme si pro vás přeložili. Nejprve jsme se jich zeptali na to, jak se jim líbí škola a jaké jsou děti na škole. Za druhé jsme se jich zeptali, jak se jim líbí Litoměřice, protože byli na prohlídce historické části města a nakonec nás zajímalo, jestli ochutnali nějaké tradiční české jídlo.

Na první otázku nám odpověděli, že se jim škola líbí, je útulná, a že je zde o ně dobře postaráno. Hlavně se jim prý líbili školní pomůcky a interaktivní tabule na jejich prezentace. Na druhou otázku, jak se jim líbí historická část města Litoměřice, nám odpověděli, že je naše město překrásné. Je prý jako nějaké starodávné historické muzeum nebo nějaká galerie. Nejvíce se jim asi líbilo naše historické náměstí a parkány společně s Máchovými schody. Na naši poslední otázku nám všichni řekli, že české jídlo je výborné. Především jim chutnala svíčková a řízek se šťouchaným bramborem. Potom ze sladkých věcí jim chutnal perník a buchta.

Přikládáme ještě přeložené dopisy od našich přátel z ciziny.

Barbara z Gruzie

Ahoj! Jsem velice šťastná, že jsem vás poznala. Škola byla úžasná, se spoustou úžasných učitelů a studentů. Děkuji za všechnu vaši pomoc a chci poděkovat všem studentům za pozornost a za zajímavé otázky při prezentacích. Byl to opravdu dobře strávený týden ve vaší škole. Jste nejlepší!

Anna z Ukrajiny

Děkuji moc za tak milé přivítání! Opravdu jsem si to užila. Nejdřív se nám představili velmi milé hostitelské rodiny :). Každý den v této škole bylo dobrodružství! Začínající dobrotami z pekárny, pokračující velmi aktivními a inteligentními studenty a šikovnými pedagogy. Učitelky a učitelé nám hodně pomáhali a vedli nás všechny celý týden. Studenti byli velmi aktivní a zajímali se o naše domovské země. Bylo velmi snadné ukázat prezentaci aktivním třídám. Taky jsme měli dobrou příležitost k tomu vést dialogy s dětmi a nemuseli jsme se jenom představovat, ale také jsme mohli prožít jejich školní život a navštěvovat různé hodiny. Strašně moc vám děkuji.

Příběh: Krásná minulost, nejasná budoucnost

Píše se rok 2819.

Procházím se podél toku řeky Labe. V ruce třímám starou knihu, ze všech stran zalepenou lepicí páskou. Ačkoliv se obal rozpadá a na zažloutlých stránkách se málem nedá číst, je to jedna z mých nejoblíbenějších.

Vypráví o historii Litoměřic. Popisuje každodenní život občanů tohoto královského města, líčí jejich myšlenky, jejich plány a cíle. Alespoň trochu připodobňuje nám, neznalcům, život v roce 2019.

Sedám si na letitou lavičku a knihu otevírám. Opatrně listuji stránkami, až se dostávám k mé oblíbené části- k rozhovorům.

„Jak bude podle vás vypadat život za 800 let?“ zeptala se mladá novinářka malého chlapce.

„Podle mě tu budou létající auta!“ vykřikl nadšeně. „Školy nebudou existovat, protože se každý bude učit na internetu. Nebudeme muset chodit, vyřeší to za nás portály! Budou tu aquaparky s těmi největšími tobogány na světě. A všechna zelenina bude chutnat jako bonbony!“

Tutéž otázku položila novinářka náctileté slečně. Ta se ani neobtěžovala zvednout hlavu od svého mobilu.

„Mně je to jedno,“ prohlásila. „Stejně budu za 800 let mrtvá. Není to můj problém.“

Dvojice milých sourozenců byla poslední, koho se novinářka zeptala.

„Doufám, že to v budoucnosti bude vypadat stejně jako teď. Líbí se mi tu. Nic bych neměnila,“ usmála se postarší žena.

„Bohužel to ale vypadá,“ navázal na ní její manžel, „že za tak dlouhou dobu žádné Litoměřice nebudou. Když vidím, jak se lidé k našemu městu chovají, je mi z toho akorát smutno.“

Kdyby jen věděl, jak velkou měl pravdu, pomyslí si hořce a konečně se rozhlédnu.

Vidím vysušenou, popraskanou půdu, na které už dávno nic neroste. Vidím vyprahlou řeku Labe, místo vody se na jejím dně válejí odpadky. Domy, které dříve působily majestátně, se nyní rozpadají a klátí k zemi. Stromy se pod žářem slunce prohýbají a pomalu umírají.

Pokud se na tomhle místě dalo někdy žít, teď tomu tak rozhodně není. Lidé si to nádherné a jedinečné město zničili. Nezbylo z něj nic.

Bohužel, takhle nevypadají pouze Litoměřice. Vypadá tak celá země. A až teď, na pokraji vymření naší krásné planety si lidé uvědomují, co provedli. Jenže už je pozdě.

Nebo není? Ozývá se mi v mysli hlásek naděje. Možná ještě přeci jen existuje nějaká šance.

Až teď si vzpomínám, proč jsem sem vlastně přišla. Z kapsy vyndávám semínko, zabalené v kusu látky. Semínko Lípy, která kdysi bývala symbolem České republiky. Opatrně ho z látky vybalím a klekám si na zem.

S námahou rozhrnu uschlou hlínu a semínko do ní položím. Opět ho zahrabu a obrátím se ke své plátěné tašce. Otevřu jí a do ruky uchopím dřevěnou misku.

Protože je koryto řeky hluboké, chvíli mi trvá, než se dostanu na samotné dno. Brodím se odpadky stále dál a dál, až konečně spatřím svůj cíl. Odhodím obaly od sušenek pryč a vítězně se usměji.

Přede mnou se nachází- byť jen malá, ale dostačující- kaluže vody. Naberu jí do misky a spěchám k semínku. Vylíji tekutinu na uschlou půdu a sleduji, jak jí hlína vtahuje do sebe.

Tak se o Lípu starám dlouhé měsíce a roky, až z ní jednoho dne vyroste krásný strom. Možná se vám to zdá jako ztráta času, já však vím, že je to správné. Když se totiž podobně jako já budou chovat ostatní lidé, zachráníme Litoměřice. A vlastně nejen to.

Zachráníme planetu Zemi.

(EV)

Pozn. red.: Eliška Veselková s tímto příběhem vyhrála literární soutěž Máchovou stopou 2019.

Zábavný koutek

Vtipy

Při hodině tělocviku si žáci lehají na záda a napodobují jízdu na kole.

„Pavlíku, proč necvičíš s ostatními?“

„Protože zrovna jedu z kopce.“

Paní učitelka se ptá:

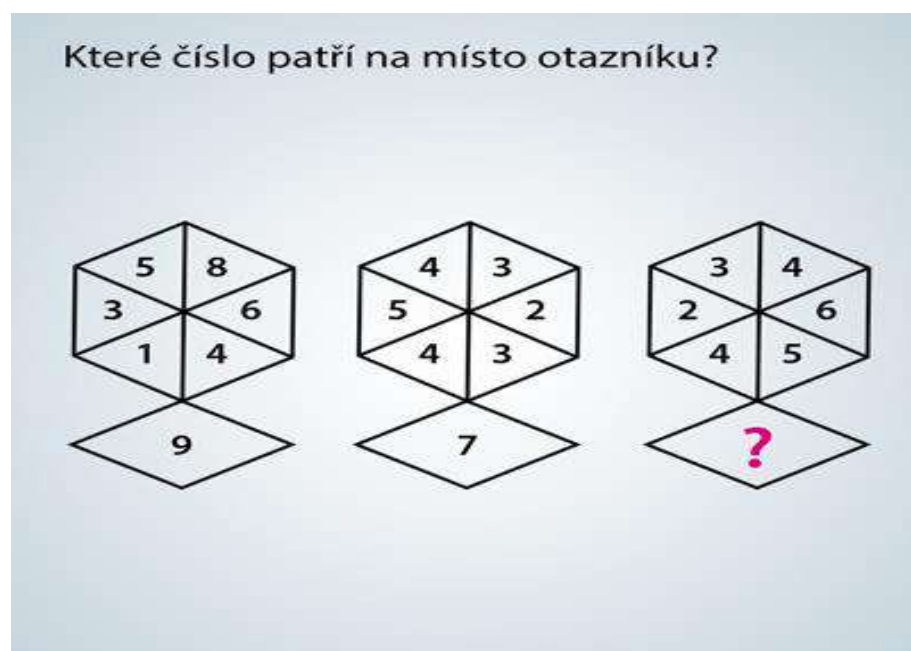
„Kde leží největší jezero?“

Pepíček se hlásí, ale paní učitelka ho nechce vyvolat.

Asi tak po půl hodině ho vyvolá a Pepíček povídá:

„Největší jezero teď leží pode mnou.“

(MK)

Komiks

(OV)